

Sana beni unutturmuyorsa ne kadar güzel olabilir ki bu? Ben daha güzelim o zaman, neden beni paylaşmıyorsun? Ben bu paylaştığın şeyden daha önemliysem, neden kafamın içine bu yemek-ayakkabı-bira-ayakkabı-kıyafet-gökyüzü-bina-fotoğrafları veya çok da okumadığın gazete-kitap-alıntıları-boş-haberler gibi şeyleri sokmaya çalışıyorsun?

İkimizi bir araya getirince daha mı güzel olacağız? Ben yarımım ve senin bu yediğin yemek, içtiğin zıkkım, gördüğün ağaç veya her neyse, bina mı, duvar mı, onun üstündeki yazı mı, yoksa başka bir şey mi, nesini paylaştığını anlamadığım bu saçmalık, onunla ben *nikahlanırsak*, birbirimizi sever miyiz? Paylaşmakta keramet olduğunu mu düşünüyorsun? Belki hepimizi daha çok seveceğini?

Teknoloji hepimizi *paylaşan hayvanlara* çeviriyor. Neyi paylaştığımızın bir önemi yok, yeterince çok paylaşılsa farkediyorlar, *aha, şurada bir fotoğraf var, insanlar buna tıklıyor, hemen altına bir reklam yapıştırılmalı* diyorlar. Bunu demeleri bile şart değil, sadece *popüler olanların sağına soluna reklam yapıştır* diyorlar bu *efendimiz* makinelere ve onlar da yapıyor. Kim makine, kim efendi, kim köle, kim insan belli değil.

Teknoloji bize çok hızlı ve parlak arabalar verdi ve bugün lüks artık Bentley'e binmek değil, işine yürüyerek gidebilmek. Onun gibi, *lüks* artık acayip güzel ekranlardaki adını ve tadını bilmediğimiz yemeklere bakmak değil, önündeki yemeğin tadını farkederek yiyebilmek.

Soran yok ama neden bu *saçma* yazıyı paylaştığımı sorana da sormak isterim, beni kimden yana sanıyorsunuz?